

Верховний суд КАС: суб'єкту господарювання не заборонено цивільно-правові відносини із власним працівником

Ще один успішний кейс АО «ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА». Висновки Верховного Суду КАС зводяться до наступного: *«Працівникам не заборонено виконання окрім основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового чи цивільного договору у вільний від основної роботи час на тому самому або іншому підприємстві, в установі, організації або у громадянина (підприємця, приватної особи) за наймом».*

Також, ВС КАС принагідно вказує на необхідність дотримання основного завдання адміністративного судочинства: *«...стаття 2 та частина четверта статті 242 КАС України встановлюють, що судові рішення має відповідати завданню адміністративного судочинства, а саме бути справедливим та неупередженим, своєчасно вирішувати спір у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень».*

Рішення по справі [\[перейти iplex\]](#).

Крім того, замовити IP/Lex за найкращими умовами можна у офіційного дилера – Компанії Вікторія – [\[перейти до огляду пропозиції\]](#)

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- електронні ключі та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
 - консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
 - послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
 - виготовлення документів по охороні праці;
- постановку на облік РРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими виробами;
 - ліцензійне антивірусне програмне забезпечення Zillya!
 - реєстрацію торгової марки (знаку на товари, послуги);
 - реєстрацію юридичних осіб інших організаційно-правових форм; отримання довідок, витягів з державних реєстрів;
- виготовлення дозволів на розміщення зовнішньої реклами в м. Чернівці;
- підготовку договорів та ін. юридичних документів. Супровід та представництво в судах, органах державної та місцевої влади та управління.

Строки подальшого оскарження або сплати податкових зобов'язань у разі завершення процедури адміністративного оскарження

За нормами податкового законодавства, у разі, якщо платник податків не погоджується із рішенням податкового органу, він має право таке рішення оскаржити, зокрема, до органу вищого рівня.

Що відбувається, якщо скаргу не задоволено?..

Очевидно, в такому випадку платнику податків необхідно вирішити: *або оскаржувати далі податкові повідомлення-рішення (рішення) в суді, або сплачувати донараховані суми податкових зобов'язань.*

Давайте розглянемо це детальніше.

Початок перебігу строків

Строки для добровільної сплати податкового зобов'язання в такому випадку передбачені а.2. п. 57.3 ст. 57 Податкового кодексу України та зводиться до наступного: *у разі оскарження рішення контролюючого органу про нараховану суму грошового зобов'язання платник податків зобов'язаний самостійно погасити узгоджену суму, а також пеню та штрафні санкції за їх наявності протягом 10 робочих днів, наступних за днем такого узгодження.*

Що таке “день узгодження”?

День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника податків. Це визначено в пп. 56.17.5 ПКУ п. 56.17 ст.56 ПКУ.

Що таке “день закінчення процедури адміністративного оскарження”?

Процедура адміністративного оскарження закінчується днем отримання платником податків рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику. Це визначено пп. 56.17.3 п. 56.17 ст. 56 ПКУ.

Що розуміється під терміном “день отримання платником податків рішення центрального органу виконавчої влади”?

У відповідності до пункту 5 розділу IX Порядку оформлення і подання скарг платниками податків та їх розгляду контролюючими органами, рішення вважається надісланим (наданим):

- *юридичній особі – платнику податків, якщо його вручено посадовій особі або уповноваженій особі такої юридичної особи – платника податків під розписку або надіслано листом з повідомленням про вручення на адресу, зазначену у скарзі як адреса, на яку необхідно надіслати рішення за результатами розгляду скарги, а у разі незазначення такої адреси в скарзі – на податкову адресу платника податків.*
- *фізичній особі – платнику податків, якщо його вручено особисто фізичній особі або її законному представнику під розписку чи надіслано листом з повідомленням про вручення на адресу, зазначену у скарзі як адреса, на яку необхідно надіслати рішення за результатами розгляду скарги, а у разі незазначення такої адреси в скарзі – на податкову адресу платника податків.*

При цьому, у разі якщо пошта не може вручити платнику податків рішення за результатами розгляду скарги через відсутність за місцезнаходженням посадових осіб, їх відмову прийняти рішення за результатами розгляду скарги, незнаходження фактичного місця розташування (місцезнаходження, місця проживання) платника податків або з інших причин,

рішення за результатами розгляду скарги вважається врученим платнику податків у день, вказаний поштовою службою в повідомленні про вручення, із зазначенням причин невручення.

Висновок: отже, для добровільної сплати податкових зобов'язань в даному випадку встановлено строк **10 робочих днів**, наступних за днем отримання рішення ДПС України.

В які строки можна надалі оскаржити податкові повідомлення-рішення в суді?

За змістом пункту 56.18 статті 56 Податкового кодексу України з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 цього Кодексу, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу у будь-який момент після отримання такого рішення.

Разом з тим, відповідно до пункту 56.19 статті 56 ПК України в разі, коли до подання позовної заяви проводилася процедура адміністративного оскарження, платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання протягом місяця, що настає за днем закінчення процедури адміністративного оскарження відповідно до пункту 56.17 статті 56 ПК України

Висновок: отже, для подальшого оскарження податкових повідомлень-рішень в даному випадку встановлено **місячний строк** з дня отримання рішення ДПС України.

Компанія Вікторія

Недопуск до фактичної податкової перевірки. Етапи захисту

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО «Західна Правозахисна Група» була розроблена, погоджена з клієнтом та успішно застосована наступна стратегія захисту від протиправної фактичної перевірки (замовного характеру) податковим органом:

- перший етап – безпосередній недопуск до перевірки;
- другий етап – захист інтересів клієнта в адміністративному суді у справі за заявою ДПС про визнання обґрунтованим адміністративного арешту;
- третій етап – захист інтересів клієнта в адміністративному суді у справі за позовом клієнта з оскарження наказу ДПС на проведення фактичної перевірки;
- четвертий етап – оскарження матеріалів перевірки (заперечення);
- п'ятий етап – адміністративне оскарження податкових повідомлень – рішень (до податкового органу вищого рівня);
- шостий етап – оскарження податкових повідомлень – рішень в судовому порядку;
- сьомий етап – подання скарги на протиправне рішення податкового органу в ЄСПЛ.

Відзначимо, що на другому етапі очікувано не вдалось захистити інтереси клієнта, враховуючи традиційну зв'язку роботи суду та податкового органу.

Однак, третій етап був успішним, а тому відпала потреба у застосуванні наступних етапів.

Разом з тим, позитивний результат третього етапу (судового оскарження наказу на проведення перевірки) був застосований

для ініціювання розгляду справи за нововиявленими обставинами на другому етапі.

За таких обставин, судом повторно розглянута справа про визнання обґрунтованим адміністративного арешту. В підсумку, суд відмовив податковому органу у задоволенні заяви.

Фактично, адміністративний арешт скасований. Всі негативні наслідки протиправних дій податківців – нейтралізовано.

Посилання на рішення суду:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/90978844>

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) поліції, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Оскарження ППР внаслідок невизначальної помилки у декларації про доходи фізичної особи

Як відомо, рішення податкових органів можуть бути оскаржені в адміністративному чи/та в судовому порядку. Адміністративний

порядок може включати складання заперечення на акт та, власне, подання скарги на рішення до органу вищого рівня.

Разом з тим, кожна справа є індивідуальною. Слід ретельно зважувати необхідність дотримання одного чи іншого порядку оскарження, або поєднання обох послідовно.

Так, до прикладу, в даній справі: фізичною особою (не ФОП) подано декларацію про доходи та майновий стан, в котрій згодом нею же виявлено помилку та уточнено показники. Попри те, що в уточненій декларації було виправлено окремі показники попередньої, було пропущено (не заповнено) одну графу з тих, що відображали податкове зобов'язання.

Відзначимо, що все податкове зобов'язання, визначене в декларації, було належно сплачено.

Головним управлінням ДФС у м. Києві була проведена камеральна перевірка, згодом прийняте податкове повідомлення-рішення.

Адвокатами АО «Західна Правозахисна Група» було опрацьовано даний кейс. Вирішено використати всі можливості оскарження послідовно: 1) подано заперечення на камеральний акт; 2) подано скаргу до органу вищого рівня; 3) подано позов до суду.

Податковим органом не було прийнятим до врахування заперечення на акт камеральної перевірки. Висновки акту за наслідками розгляду заперечення залишено без змін.

За наслідками розгляду скарги на ППР – частково скаргу задоволено. ДФС України були визнано протиправним рішення щодо застосування штрафної санкції (часткове задоволення скарги).

І за наслідками судового розгляду (на даний час в суді першої інстанції, справа №320/5897/18), – залишок податкових повідомлень-рішень (не оскаржених на попередньому етапі) були визнані протиправними та скасованими.

Таким чином, обраний спосіб захисту інтересів клієнта, що полягав у послідовному оскарженні податкових повідомлень-рішень, слід визнати правильним та ефективним.

Посилання на рішення ОАС м. Києва за посиланням.

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/90124055>

Компанія Вікторія

P.S.

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкового органу, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

Оподаткування ПДФО та ВЗ судових витрат, стягнутих на користь фізичної особи-підприємця

Як оподатковувати стягнуті на користь фізичної особи-підприємця суми судових витрат? Чи підлягають оподаткуванню такі суми взагалі?..

Компанією Вікторія направлено запит до ДПС України та отримано відповідь, суть якої зводиться до наступного: стягнуті судові витрати на користь фізичних осіб-підприємців не є об'єктом оподаткування ПДФО та ВЗ у таких суб'єктів.

Зазначені суми є доходом (а значить, об'єктом оподаткування) фізичної особи поза межами її підприємницької діяльності. Отже, обов'язок утримати та перерахувати до бюджету ПДФО та ВЗ належить податковому агенту. Іншими словами, якщо розглядаємо адміністративний процес, – саме суб'єкт владних повноважень, за рахунок якого за рішенням суду стягуються судові витрати на користь фізичної особи-підприємця, зобов'язаний утримати та перерахувати ПДФО та ВЗ

до бюджету.

Однак, судячи з досвіду, дані суми стягуються з податкових органів у повному обсязі, тобто – без утримання ПДФО та ВЗ. А це суперечить, власне, наданій індивідуальній податковій консультації.

Текст ІПК подаємо нижче.

Компанія Вікторія

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 14.07.20 р. № 2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК На № _____ від _____ 20 ____ р.

Фізичній особі - підприємцю
Сергію Долібі

а/с 522,
м. Чернівці, 58001
attorneys@vg.ua

Податкова консультація

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула Ваше звернення від 13.05.2020 (вх. ДПС № 18813/6 від 18.05.2020) щодо оподаткування доходу, отриманого фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку II групи за рішенням суду і в межах компетенції повідомляє.

Статтею 129¹ Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Відповідно до ст. 133 Цивільного процесуального кодексу України та ст. 132 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати, зокрема, на професійну правничу допомогу.

Статтею 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Відповідно до ст. 292 Кодексу доходом фізичної особи - підприємця - платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Оскільки дохід у вигляді відшкодування судових витрат, зокрема витрат, пов'язаних з розглядом справи, не пов'язаний з результатом від здійснення господарської діяльності фізичної особи- підприємця, то такий дохід, включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу

К Державна податкова служба України
2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК від 14.07.2020

фізичної особи та за загальними правилами, встановленими Кодексом для платників податку – фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа - резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 Кодексу встановлено вичерпний перелік доходів, які не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Разом з тим п. 164.2 ст. 164 Кодексу визначено, що до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включається, зокрема дохід, отриманий платником податку як додаткове благо у вигляді суми грошового або майнового відшкодування будь-яких витрат або витрат платника податку, крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільняються від оподаткування згідно з розділом IV Кодексу (п.п. «г» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податків (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 ст. 167 Кодексу).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу.

Податковий агент, що нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок на доходи фізичних осіб та військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в ст. 167 Кодексу, та військовий збір за ставкою, встановлену п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу та п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

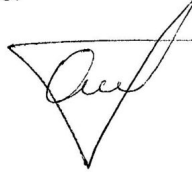
При цьому відповідно до п. 179.2 ст. 179 Кодексу обов'язок платника податку щодо подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) вважається виконаним і податкова декларація не подається, якщо такий платник податку отримував доходи виключно від податкових агентів незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу, крім випадків, прямо передбачених розділом IV Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, у разі, якщо платнику податку - фізичній особі на підставі рішення суду відшкодовуються судові витрати, зокрема витрати, пов'язані з розглядом справи, то сума таких витрат включається

податковим агентом до загального місячного (річного) оподаткованого доходу такого платника як додаткове благо та оподатковується податком на доходи фізичних осіб і військовим збором на загальних підставах.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Заступник Голови

Євген ОЛЕЙНІКОВ